

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0058

Pankkiunionia koskeva vuosikertomus 2017

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. maaliskuuta 2018 pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2017 (2017/2072(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016¹,
- ottaa huomioon komission ja Euroopan keskuspankin (EKP) palautteen, joka koskee Euroopan parlamentin 15. helmikuuta 2017 antamaa päätöslauselmaa pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016,
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2017 annetun komission kertomuksen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti perustetusta yhteisestä valvontamekanismista (YVM) (COM(2017)0591),
- ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 (CRR) muuttamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 sekä oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY (vakavaraisuusvaatimuspaketti) kumoamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU muuttamista koskevat ehdotukset,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 8. marraskuuta 2017 antaman lausunnon tarkistuksista luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien varojen vaatimuksia koskevaan unionin kehykseen²,
- ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) 9. heinäkuuta 2017 antaman raportin, joka koskee kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS) vaikutusta rahoitusvakauteen,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät järjestämättömiin lainoihin puuttumista koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0041.

² EUVL C 34, 31.1.2018, s. 5.

- ottaa huomioon neuvoston rahoituspalvelualan komitean järjestämättömiä lainoja käsittelevän työryhmän 31. toukokuuta 2017 antaman raportin,
- ottaa huomioon EKP:n pankeille 20. maaliskuuta 2017 antaman järjestämättömiä lainoja koskevan ohjeistuksen ja 4. lokakuuta 2017 järjestetyn julkisen kuulemisen EKP:n tähän ohjeistukseen liittämän lisäyksen luonnoksesta,
- ottaa huomioon komission 10. marraskuuta 2017 julkaiseman kuulemisasiakirjan lakisääteisistä varautumisjärjestelyistä uusien, järjestämättömiksi muuttuvien lainojen riittämättömiä tappiovarauksia varten,
- ottaa huomioon EJRK:n 11. heinäkuuta 2017 antaman raportin järjestämättömien lainojen kriisinratkaisusta,
- ottaa huomioon komission 10. heinäkuuta 2017 käynnistämän julkisen kuulemisen järjestämättömien lainojen ja ongelmallisten omaisuuserien jälkimarkkinoinnin kehittymisestä sekä vakuusvelkojien suojaamisesta lainanottajien laiminlyönneiltä,
- ottaa huomioon EKP:n 6. kesäkuuta 2017 suorittaman arvioinnin, jossa se totesi Banco Popular Español S.A.:n olevan lähellä vararikkoa tai todennäköisesti joutuvan vararikkoon,
- ottaa huomioon yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) 7. kesäkuuta 2017 antaman lausunnon Banco Popular Español S.A.:ta koskevan kriisinratkaisupäätöksen hyväksymisestä,
- ottaa huomioon EKP:n 23. kesäkuuta 2017 suorittaman arvioinnin, jossa se totesi Veneto Bancan ja Banca Popolare di Vicenzan olevan lähellä vararikkoa tai todennäköisesti joutuvan vararikkoon,
- ottaa huomioon yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) 23. kesäkuuta 2017 antaman lausunnon päätöksestä olla ryhtymättä kriisinratkaisutoimiin Banca Popolare di Vicenzan ja Veneto Bancan tapauksessa,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2017 annetun komission lausunnon Banca Popolare di Vicenzan ja Veneto Bancan markkinoilta poistumiseen kohdistuvan valtiontuen hyväksymisestä Italian maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti niin, että joitakin osia niistä myydään Intesa Sanpaololle,
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2017 annetun komission lausunnon Monte dei Paschi di Sienan ennalta varautuvaan pääomapohjan vahvistamiseen tarkoitetun valtiontuen hyväksymisestä,
- ottaa huomioon helmikuussa 2017 julkaistun version sisäisten mallien sääntelyn tarkastusta (TRIM) koskevista EKP:n ohjeista,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2017 tehdyn luonnoksen paikalla tehtäviä tarkastuksia ja sisäisten mallien tarkastuksia koskevasta EKP:n oppaasta,
- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) 31. toukokuuta 2017 antaman lausunnon yleisistä periaatteista valvonnan lähentämisen tukemiseksi siinä yhteydessä, kun Yhdistynyt kuningaskunta eroaa EU:sta, sekä ESMA:n 13. heinäkuuta 2017 antamat kolme lausuntoa valvonnan lähentämisestä

sijoitustenhoidon, sijoituspalveluyhtiöiden ja jälkimarkkinoiden aloilla siinä yhteydessä, kun Yhdistynyt kuningaskunta eroaa EU:sta,

- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) 12. lokakuuta 2017 antaman lausunnon seikoista, jotka liittyvät Yhdistyneen kuningaskunnan eroamiseen EU:sta,
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2017 annetun komission tiedonannon yhdenmukaisen valvonnan lisäämisestä pääomamarkkinaunionin ja finanssimarkkinoiden yhdentymisen vahvistamiseksi muuttuvassa ympäristössä (COM(2017)0542) ja 20. syyskuuta 2017 tehdyt komission ehdotukset Euroopan finanssivalvojen järjestelmän (EFVJ) tarkistamisesta, joihin kuuluu Euroopan valvontaviranomaisen hallinnoinnin, rahoituksen ja toimivaltuuksien muuttamista koskeva koontiehdotus,
- ottaa huomioon EKP:n 21. syyskuuta 2017 käynnistämät julkiset kuulemiset laadituista luonnoksista oppaiksi, jotka koskevat luottolaitosten lupahakemusten ja rahoitusteknologia-alan luottolaitosten lupahakemusten arviointia,
- ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän marraskuussa 2015 julkaisemat kokonaistappionsietokykyä koskevat pääpiirteet,
- ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisintarkkailudirektiivi),
- ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 annetut komission ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY, direktiivin 2002/47/EY, direktiivin 2012/30/EU, direktiivin 2011/35/EU, direktiivin 2005/56/EY, direktiivin 2004/25/EY ja direktiivin 2007/36/EY muuttamisesta (COM(2016)0852) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (COM(2016)0851),
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 8. marraskuuta 2017 antaman lausunnon tarkistuksista unionin kriisinhallintakehykseen¹,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 19. joulukuuta 2017 antaman erityiskertomuksen ”Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto: Pankkiunionia koskeva haastava työ on aloitettu, mutta edessä on vielä pitkä tie”,

¹ EUVL C 34, 31.1.2018, s. 17.

- ottaa huomioon, että komissio perui ehdotuksen EU:n luottolaitosten häiriönsietokykyä parantavista rakennetoimenpiteistä (COM(2014)0043),
- ottaa huomioon komission 27. huhtikuuta 2017 antaman asiakirjan, ”Huhtikuun rikkomuspaketti: tärkeimmät päätökset” (MEMO/17/1045),
- ottaa huomioon EPV:n riskitaulukon, ESMA:n raportin nro 2/2017 suuntauksista, riskeistä ja haavoittuvuuksista, EJRK:n riskitaulukon, EJRK:n vuoden 2016 vuosikertomuksen ja EJRK:n huhtikuussa 2017 julkaiseman katsauksen EU:n makrovakauseräpolitiikkaan,
- ottaa huomioon direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta 12. joulukuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/2399,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille”¹,
- ottaa huomioon komission tiedonannon valtioneuvoston päätösten soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (pankkitiedonanto)²,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU talletusten vakuusjärjestelmistä (talletussuojadirektiivi),
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen 22. kesäkuuta 2015 antaman kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi (COM(2015)0586),
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Pankkiunionin toteuttaminen” (COM(2015)0587),
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2016 kokoontuneen ECOFIN-neuvoston päätelmät etenemissuunnitelmasta pankkiunionin täydentämiseksi,
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2017 annetun komission tiedonannon pankkiunionin toteuttamisesta (COM(2017)0592),

¹ EUVL C 11, 12.1.2018, s. 24..

² EUVL C 216, 30.7.2013, s. 1.

- ottaa huomioon EJRK:n toukokuussa 2017 julkaiseman varjopankkitoiminnan seurantaan koskevan katsauksen ”EU Shadow Banking Monitor” nro 2,
 - ottaa huomioon maaliskuussa 2015 annetun EJRK:n kertomuksen valtiovastuiden kohtelusta sääntelyssä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0019/2018),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2016 lopussa euroalueen konsolidoimattomien luottolaitosten kokonaismäärä oli laskenut 5 073:een, kun niitä vuoden 2015 lopussa oli ollut 5 474 ja vuoden 2008 lopussa yhteensä 6 768, mikä tarkoittaa 25 prosentin laskua ajanjaksolla vuodesta 2008 vuoteen 2016; ottaa huomioon, että vuoden 2016 lopussa euroalueen konsolidoitujen luottolaitosten kokonaismäärä oli laskenut 2 290:een, kun niitä oli ollut 2 904 vuonna 2008 ja vuoden 2015 lopussa 2 379¹; toivoo kuitenkin viittausta siihen, miten sellaisten pankkien osuus, jotka ovat liian suuria kaatumaan, on kehittynyt samaan aikaan;
- B. ottaa huomioon, että järjestämättömien lainojen kokonaismäärä ja suhde vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden välillä ja että valtioissa, joissa järjestämättömien lainojen osuus on suurin, pankkien välillä on huomattavia eroja; toteaa, että EJRK:n heinäkuussa 2017 antaman järjestämättömien lainojen kriisinratkaisua Euroopassa koskevan raportin mukaan järjestämättömien lainojen yhteismäärä oli biljoona euroa; ottaa huomioon, että EPV:n neljännesvuosittain julkaistavan riskikojelaudan mukaan Euroopan suurimmat pankit raportoivat järjestämättömien lainojen suhdeluvun painotetun keskiarvon (järjestämättömät lainat, ilman arvon alenemista, jaettuna kaikilla lainoilla) olleen 30. kesäkuuta 2017 4,47 prosenttia; toteaa tämän suhdeluvun laskeneen 30:n viime kuukauden ajan;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) hiljattain laatiman selvityksen mukaan Euroopan unionin rahoitusjohdannaismarkkinoiden nimellisarvo on kaikkiaan 453 000 miljardia euroa;
- D. toteaa, että pankkiunionia on vahvistettava, koska se on euroalueen rahoitusvakauden kannalta perustavaa laatua oleva tavoite ja aidon talous- ja rahaliiton välttämätön osatekijä; toteaa, että tarvitaan lisätoimia pankkiunionin loppuunsaattamiseksi, koska sen toteuttaminen on kesken niin kauan kun siltä puuttuu yhteistä kriisinratkaisurahastoa koskeva varautumisjärjestely ja kolmas pilari, eli eurooppalainen lähestymistapa jälleenvakuutusjärjestelmään/talletussuojajärjestelmään; ottaa huomioon, että EKP:n pääjohtaja Mario Draghi on toistuvasti todennut eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän olevan edelleen pankkiunionin olennainen pilari; katsoo, että loppuun saatetulla pankkiunionilla on ratkaiseva asema finanssisektorin ja valtionvelan noidankehän katkaisemisessa; toteaa, että on tehostettava toimia siirtymiseksi pankkituen antamisesta velkakirjojen arvon alaskirjaukseen; toteaa, että tiettyjen kansallisten pankkijärjestelmien riskeihin ei ole edelleenkään puututtu riittävästi; toteaa, että nykyinen suotuista taloustilanne tarjoaa mahdollisuuden edistää tarvittavia uudistuksia pankkiunionin loppuunsaattamiseksi;

¹ Euroopan keskuspankki, euroalueen rahoitusmarkkinoita koskeva raportti, lokakuu 2017, s. 23–24.

- E. ottaa huomioon, että pankkien taseiden asianmukainen puhdistus on viivästynyt kriisin jälkeen, mikä haittaa edelleen talouskasvua; toteaa, että unionin pankkien yleiset vakavaraisuus- ja maksuvalmiussuhteet ovat parantuneet viime vuosina mutta eräillä pankeilla, myös suurilla pankeilla, on edelleen pääomavajetta; toteaa, että rahoitusvakauteen kohdistuu edelleen riskejä, mutta ne ovat jo vähentyneet huomattavasti pankkiunionin perustamisen käynnistyttyä; toteaa, että eurooppalaisten pankkien institutionaaliset ja sääntelykehykset ovat vahvistuneet merkittävästi;
- F. ottaa huomioon, että osallistuminen pankkiunioniin on mahdollista jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä ottaneet euroa käyttöön; toteaa, että yksikään jäsenvaltio ei ole vielä päättänyt osallistumisesta tällä perusteella; toteaa, että useat jäsenvaltiot keskustelevat mahdollisuudesta liittyä pankkiunioniin; toteaa, että eri rahoituslaitokset katsovat saavansa etuja sijaitsemisesta pankkiunionissa;
- G. ottaa huomioon, että pääomamarkkinaunionia koskeva työmme ei saisi siirtää pois painetta pankkiunionia koskevan työmme loppuun saattamisesta, sillä se on edelleen ennakoedellytys unionin pankeista riippuvaisen ympäristön rahoitusvakaudelle;
- H. toteaa, että pankkien ensisijainen vastuutehtävä on tarjota rahoitusta reaalityaloudelle;
- I. katsoo, että EKP tarvitsee valvontatehtävänsä hoitaessaan jonkin verran liikkumatilaa, mutta kauaskantoisten ja periaatteellisten päätösten tekeminen on viime kädessä jätettävä unionin lainsäädäntövallan käyttäjälle;
- 1. kehottaa komissiota käyttämään uutta pankkilainsäädäntöä esittäessään lainsäädäntövälineenä asetusta;

Valvonta

- 2. panee merkille ne EKP:n esittämät pankkitapauksia 2017 koskevat arviot, joiden mukaan pankki on lähellä vararikkoa tai todennäköisesti joutuu vararikkaan; toteaa lisäksi, että valvontamekanismi ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi ovat kokonaisuutena ottaen toimineet hyvin tässä yhteydessä, ja on komission kanssa samaa mieltä siitä, että on parannettava menettelyjä, jotka johtavat päätöksiin siitä, onko pankki lähellä vararikkoa tai todennäköisesti joutumassa vararikkaan vai ei;
- 3. ottaa huomioon vuoden 2018 tulevat EPV:n stressitestit; kehottaa EPV:tä, EJRK:ta ja komissiota soveltamaan johdonmukaisia menetelmiä, skenaarioita ja oletuksia määrittäessään stressitestejä, jotta vältetään mahdollisuuksien mukaan tulosten mahdollista vääristymistä ja nyt nähtyjä epä johdonmukaisuuksia stressitestien tulosten ja pian näiden tulosten esittämisen jälkeen tehtyjen kriisinratkaisupäätösten välillä; korostaa kuitenkin, että pankin vakautta ei voida arvioida pelkästään sen taseen hetkittäisellä arvioinnilla, koska se varmistetaan pankin ja markkinoiden välisellä dynaamisella vuorovaikutuksella ja siihen vaikuttavat erilaiset tekijät koko taloudessa; katsoo lisäksi, että EKP:n valvontaan kuuluvia muita pankkia koskeva EKP:n oma stressitesti voisi hyötyä suuremmasta avoimuudesta;
- 4. painottaa, että sääntelyviranomaisena toimivan EPV:n ja valvontaviranomaisena toimivan YVM:n välinen yhteistyö on tärkeää; muistuttaa tässä yhteydessä EKP:n ja EPV:n välisestä vastuunjaosta ja kummankin laitoksen toiminnan maantieteellisen kattavuuden eroista; suosittaa, että molempien instituutioiden sääntelyaloitteiden konkreettista koordinoitua parannetaan mahdollisuuksien mukaan yhteisen sääntökirjan

johdonmukaisuuden varmistamiseksi; toteaa kuitenkin samalla, että erityisesti pankkiunionia koskevissa asioissa tai kun sääntelyssä ilmenee puutteita, johtoaseman olisi oltava YVM:llä;

5. pitää myönteisenä, että pankkiunioni on parantanut asiaa koskevien tietojen vaihtamista valvontaviranomaisten kesken ja Euroopan pankkijärjestelmää koskevien tietojen keräämistä ja vaihtamista, millä on esimerkiksi parannettu vertailuanalyysseja ja mahdollistettu rajatylittävien pankkiryhmiä kokonaisvaltaisempi valvonta; pitää yhteisten valvontaryhmien toimintaa erinomaisena; toteaa, että komissio on määrittänyt aloja, joilla on parantamisen varaa EKP:n pankkivalvonnan ja kriisinratkaisuneuvoston välisen tiedonvaihdon ja koordinoinnin osalta, erityisesti hyvin merkittävässä kysymyksissä, jotka koskevat sitä, täyttääkö pankki edellytykset pääomapohjan vahvistamiseen ennalta varautuvasti ja onko se lähellä vararikkoa tai todennäköisesti joutumassa vararikkaan; toteaa, että EKP:n ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston nykyinen yhteisymmärryspöytäkirja ei ole tarpeeksi kattava sen varmistamiseen, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto saa EKP:ltä kaikki tiedot, joita se tarvitsee voidakseen hoitaa tehtävänsä ajoissa ja tehokkaasti; kehottaa EKP:tä ja yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa hyödyntämään yhteisymmärryspöytäkirjan päivittäisestä käytävien keskustelujen suomaan tilaisuutta nykyisten puutteiden korjaamiseen ja kriisinratkaisutoimien vaikuttavuuden lisäämiseen; kehottaa parantamaan valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisten kaikkien unionin ja kansallisten elimien, jotka osallistuvat varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen ja kriisinratkaisuun, välisen yhteistyön ja tiedonvaihdon käytännön yksityiskohtia, koska se on olennaista kriisinratkaisutoimien sujuvan ja vaikuttavan toteuttamisen kannalta; kehottaa EKP:tä ja kriisinratkaisuneuvostoa edelleen parantamaan päivittäistä yhteistyötään ja tiivistämään työsuhteitaan; suhtautuisi tältä osin myönteisesti yhteisestä valvontamekanismista annetun asetuksen muuttamiseen siten, että sallitaan yhteisen kriisinratkaisuneuvoston edustajan osallistuminen pysyvänä tarkkailijana yhteisen valvontamekanismin valvontaelimen kokoukseen; kehottaa laatimaan EKP:n ja tilintarkastustuomioistuimen välisen toimielinten sopimuksen, jotta täsmennetään näiden toimielinten välistä tiedonvaihtoa niiden perussopimuksissa määriteltyjen toimintavaltuuksien mukaisesti;
6. toteaa, että vuonna 2017 sovellettiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöstä pääomapohjan vahvistamisesta ennalta varautuvasti; toteaa, että olisi selvennettävä omaisuuserien laadun tarkastelun käyttämistä sen määrittämiseksi, täytyvätkö pääomapohjan ennalta vahvistamisen edellytykset; korostaa, että on varmistuttava siitä, että omaisuuserien arvottaminen etukäteen perustuu vahaan näyttöön osoittamalla erityisesti, että pankki on maksukykyinen ja että se noudattaa valtioneuvoston koskevia EU:n sääntöjä; kehottaa komissiota, yhteistä valvontamekanismia ja yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa tarkastelemaan keinoja lisätä avoimuutta arvioitaessa rahoituslaitosten maksukykyisyyttä ja kriisinratkaisupäätöksiä;
7. on huolissaan siitä, että järjestämättömien lainojen taso on korkea tietyillä oikeudenkäyttöalueilla; on tyytyväinen useiden jäsenvaltioiden pyrkimykseen laskea järjestämättömien lainojen tasoa; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että jäsenvaltiot ja pankit ovat itse päävastuussa järjestämättömien lainojen käsittelystä, mutta kansallisen ja Euroopan unionin tason toimien yhdistäminen on perusteltua, jotta

voidaan vaikuttaa järjestämättömien lainojen kantoihin ja estää uusien järjestämättömien lainojen tuleva kertyminen pankkien taseisiin¹;

8. on yleisesti ottaen tyytyväinen työhön, jota EU:n eri toimielimet ja elimet ovat tehneet ongelman ratkaisemiseksi; toivoisi kuitenkin niiden toimien parempaa koordinoitua; kehottaa kyseisiä toimijoita ja jäsenvaltioita panemaan asianmukaisesti ja pikaisesti täytäntöön 11. heinäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät järjestämättömien lainojen käsittelyä koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta; odottaa mielenkiinnolla tulevien kuukausien aikana esitettävää toimenpidepakettia järjestämättömien lainojen vähenemisen vauhdittamiseksi; kannattaa tämän osalta komission päätöstä tutkia mahdollisuutta yhdenmukaistaa EU:n tasolla sellaisten uusien lainojen vakuusvarmuutta, joista tulee järjestämättömiä; kehottaa komissiota toteuttamaan lainsäädäntötoimia ja muita toimia kannustaakseen tiedottamaan mahdollisille sijoittajille, perustamaan erillisiä omaisuudenhoitoyhtiöitä (roskapankit) ja kehittämään järjestämättömien lainojen jälkimarkkinoita, jotta voidaan käsitellä järjestämättömien lainojen vakavaa ongelmaa; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on tarvittaessa parannettava ja yhdenmukaistettava maksukyvyttömyyspuitteita, myös paneutumalla varhaisen vaiheen uudelleenjärjestelyjä ja toista mahdollisuutta koskevaan komission ehdotukseen, jotta voidaan turvata haavoittuvimmassa asemassa olevat lainanottajat, kuten pk-yritykset ja kotitaloudet;
9. pitää myönteisenä, että pankkien taseiden puhdistusta aiotaan nopeuttaa, ja korostaa, että järjestämättömien lainojen pakollinen poistaminen epälikvideillä ja vaikeaselkoisilla markkinoilla saattaa johtaa aiheettomiin tappioihin pankkien taseissa; toteaa jälleen kerran olevansa huolissaan EKP:n lisäohjeista järjestämättömien saamisten käsittelystä; korostaa, että EKP ei saa missään tapauksessa kaventaa unionin lainsäädäntövallan käyttäjän erioikeuksia pankkivalvontajärjestelyjen mukaisessa seurannassa ja arvioinnissa; palauttaa mieleen, että unionin lainsäädännön yleiset periaatteet, jotka edellyttävät vaikutustenarviointia ja kuulemista sekä suhteellisuuden ja toissijaisuuden arvioimista, koskevat myös kolmannen tason lainsäädäntöä;
10. toistaa huolensa tason 3 varoista, myös johdannaisista, aiheutuvista riskeistä sekä erityisesti vaikeudesta niiden arvottamisessa; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti siihen, että EPV haluaa sisällyttää vuoden 2018 stressitestimenettelyihin tason 2 ja 3 välineisiin liittyviä erityisiä riskinhallintatoimia; toistaa yhteiselle valvontamekanismille osoitetun kehotuksen ottaa asia yhteisen valvonnan painopisteeksi vuonna 2018;
11. muistuttaa, että valtionvelkaan liittyy riskejä; panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa rahoituslaitokset investoivat liiallisesti omien hallitustensa liikkeeseenlaskemiin joukkovelkakirjoihin, mikä johtaa liialliseen ”kotiinpäin vetämiseen”, vaikka yksi pankkiunionin päätavoitteista on katkaista finanssisektorin ja valtionvelan noidankehä; toteaa, että rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien vähentämiseksi olisi toivottavaa, että pankkien valtionvelkasalkut olisivat monipuolisempia; katsoo, että unionin valtionvelan vakavaraisuuskohtelun sääntelykehityksen olisi vastattava kansainvälisiä normeja; viittaa Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) käynnissä olevaan valtionvelkaa koskevaan työhön ja erityisesti sen äskettäin julkaisemaan tausta-asiakirjaan, joka koskee valtiovastuiden kohtelun sääntelyä; odottaa siksi mielenkiinnolla finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän valtionvelkaa koskevan työn tuloksia ohjaamaan tulevia päätöksiä;

¹ Komission tiedonanto pankkiunionin toteuttamisesta, 11.10.2017 (COM(2017)0592), s.15.

painottaa, että valtioiden velkakirjoilla on ratkaiseva asema korkealaatuisten ja likvidien omaisuuserien tarjoamisessa sijoittajille ja vakaiden rahoituslähteiden tarjoamisessa valtioille; panee tähän liittyen merkille, että komissiossa on parhaillaan käsiteltävänä idea niin kutsutuista valtionvelkakirjavakuudellisista arvopapereista mahdollisena keinona puuttua ongelmaan; muistuttaa, että valtionvelkakirjavakuudelliset arvopaperit eivät olisi velkavastuun jakamisen muoto; katsoo, että markkinaosapuolten panos saattaa auttaa varmistamaan, että markkinat kiinnostuvat valtionvelkakirjavakuudellisista arvopapereista;

12. painottaa, että sisäisissä malleissa oleviin puutteisiin on tärkeää puuttua mallien uskottavuuden palauttamiseksi ja tasavertaisten toimintaedellytysten aikaansaamiseksi kaikkien laitosten kesken; viittaa tässä yhteydessä erityisesti talouden hallinnan tukiyksikkönsä toimeksiannosta laadittuun ulkoiseen tutkimukseen, jossa tarkasteltiin, mitä päätelmiä voidaan tehdä EPV:n vuonna 2016 tekemästä markkinariskien vertailuanalyyseistä; panee merkille, että tutkimuksessa todettiin muun muassa, että jos EPV:n tekemän vertailuanalyyseistä tulokset pitävät paikkansa ja testisalkun välineet ovat edustavia, eurooppalaisten pankkien nykyisin soveltamat sisämarkkinariskien mallit rikkovat räikeästi tasavertaisten toimintaedellytysten periaatetta (jos eri pankeilla on sama salkku, niiltä olisi edellytettävä yhtä paljon sääntelyn piiriin kuuluvaa pääomaa); panee tässä yhteydessä merkille sen, että Baselin pankkivalvontakomitea on hyväksynyt Basel III:n viimeistelemistä koskevat muutokset, sekä EPV:n arvion tämän vaikutuksista EU:n pankkialaan; muistuttaa, että sopimus ei saisi johtaa pääomavaatimusten merkittävään kasvuun unionin tasolla tai vahingoittaa pankkien valmiuksia rahoittaa reaalityöntä, erityisesti pk-yrityksiä; on tyytyväinen siihen, että EKP on arvioinut sisäisten mallien riittävyttä ja laatinut uuden sisäisten mallien sääntelyn tarkastusta (TRIM) koskevan oppaan, jotta voidaan puuttua samanlaisiin riskipainotettuihin omaisuuseriin sovellettavien riskipainotusten vaihtelevuuteen eri luottolaitoksissa; on myös tyytyväinen EPV:n työhön vertailuanalyyseistä saralla; katsoo, että pankkien pääomaposition vahvistamista voidaan tehostaa muun muassa vähentämällä osinkojen maksua ja hankkimalla uutta pääomaa ja että eurooppalaisten pankkien rahoitusaseman vahvistamisen olisi säilyttävä ensisijaisena tavoitteena;
13. korostaa, että kansainvälisten foorumien ehdotukset olisi saatettava osaksi unionin lainsäädäntöä tavalla, jossa otetaan huomioon Euroopan pankkialan erityispiirteet;
14. korostaa, että varsinkaan Baselin pankkivalvontakomitean vaatimuksia ei pidä saattaa sellaisenaan osaksi unionin lainsäädäntöä, jos Euroopan pankkijärjestelmän erityispiirteitä ja suhteellisuusperiaatetta ei oteta riittävän hyvin huomioon;
15. palauttaa mieliin yhteisen valvontamekanismin rahapoliittisten tehtävien ja valvontatehtävien eriyttämisen periaatteen, ja katsoo, että tämän noudattaminen on ratkaisevan tärkeää eturistiriitojen välttämiseksi; katsoo, että yleisesti ottaen periaatetta on noudatettu hyvin; katsoo, että soveltuvin keino yhteisten palvelujen asianmukaisuuden määrittämiseksi on arvioida niiden toteuttamien tehtävien merkitys politiikan kannalta; katsoo tämän vuoksi, että yhteiset palvelut eivät ole ongelmallisia silloin, kun ne koskevat poliittisen päätöksenteon kannalta ei-kriittisiä seikkoja, mutta päinvastaisessa tapauksessa ne voivat herättää huolta ja edellyttää lisätakeita;
16. katsoo, että jos EKP:n henkilöstöä osallistuisi enemmän paikalla tehtäviin tarkistuksiin, se voisi osaltaan edistää pankkivalvonnan riippumattomuutta puhtaasti kansallisista pohdinnoista;

17. panee merkille komission marraskuussa 2016 ehdottaman pankkijärjestelmän uudistamista koskevan ehdotuksen; korostaa nopeutetun menettelyn merkitystä, koska se johti sopimiseen kansainvälisen tilinpäätösstandardin (IFRS) N:o 9 siirtymävaiheesta, samoin kuin siirtymävaiheen järjestelyjä, jotka koskevat vapautusta suurten asiakasriskien rajan soveltamisesta jäsenvaltioiden pankkien tiettyihin julkisen sektorin vastuisiin, jotka ovat jonkin muun jäsenvaltion rahayksikön määräisiä (asetus (EU) 2017/2395), jotta luottolaitosten sääntelyn piiriin kuuluvaan pääomaan kohdistuvat vaikutukset eivät muodostu tavanomaista jyrkemmiksi; panee kuitenkin merkille EKP:n ja EPV:n lausunnot, joiden mukaan siirtymävaiheen järjestelyt eivät saisi viivyttaa aiheettomasti IFRS N:o 9:n täytäntöönpanoa; painottaa tarvetta seurata kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 9 vaikutusta pankkien lainanantoon ja luottojen luonteeseen sekä mahdollisiin myötäsyklisiin vaikutuksiin, joita seuraa luottoriskiparametrien suhdanneherkkyydestä; kehottaa tarkastelemaan näitä kysymyksiä Euroopan järjestelmäriskikomiteassa ja yhteisessä valvontamekanismissa; kehottaa EPV:tä ja BIS:iä laatimaan tästä asianmukaiset ohjeet;
18. huomauttaa, että laitosten on toimitettava eri viranomaisille useita samankaltaisia lakisääteisiä raportteja eri muodoissa, mikä aiheuttaa huomattavaa lisärasitusta; vaatii sen vuoksi yhtenäistämään raportointia niin, että keskitetty palvelupiste kokoaa yhteen kaikkien toimivaltaisten viranomaisten valvontaan liittyvät pyynnöt, välittää ne valvottaville laitoksille ja toimittaa kerätyt tiedot toimivaltaisille viranomaisille; korostaa, että näin voitaisiin estää useaan kertaan esitetyt samoja tietoja koskevat pyynnöt ja kyselyt, mikä vähentäisi merkittävästi pankkien ja toimivaltaisten viranomaisten hallinnollista rasitusta ja tehostaisi samalla valvontaa;
19. toteaa, että erityisesti pienillä pankeilla saattaa olla vaikeuksia selvittää valvontavaatimusten täyttämisen aiheuttamista suurista kustannuksista; katsoo, että EKP voisi valvontatehtäviään hoitaessaan ottaa paremmin huomioon oikeasuhteisuuden periaatteen tietyissä valvontajärjestelyissä; korostaa sen vuoksi, että on välttämätöntä lisätä pyrkimyksiä oikeasuhteisuuden paremmin huomioon ottamiseksi pieniä, vähäriskisiä laitoksia koskevassa pankkivalvonnassa; korostaa, että oikeasuhteisuuden parempi huomioon ottaminen ei missään tapauksessa merkitse valvonnan tason alentamista, vaan ainoastaan hallinnollisia helpotuksia esimerkiksi raportointi- ja julkistamisvelvollisuuksiin; pitää siksi myönteisenä komission vastausta, joka koskee pankkiunionia koskevaa vuosikertomusta 2016 ja jossa ollaan samaa mieltä parlamentin kanssa siitä, että raportointivaatimuksia olisi selkeytettävä; pitää lisäksi myönteisinä komission pyrkimyksiä ottaa oikeasuhteisuus paremmin huomioon valvonnassa;
20. muistuttaa, että unionin oikeuden mukaisten pankkien valvontaa koskevien vaihtoehtojen ja harkintavallan on oltava mahdollisimman yhdenmukaistettuja; toteaa, että niiden on oltava pääasiassa tilapäisiä ja että ne on poistettava, kun ne eivät enää ole perusteltuja, jotta EU:n ja kansallisten valvontaviranomaisten päivittäinen toiminta ei ole liian monimutkaista;
21. painottaa, että sääntelykehyksessä olisi otettava huomioon osuus- ja säästöpankkien erityiset toimintaperiaatteet ja kunnioitettava niiden erityisiä tehtäviä ja että valvontaviranomaisten olisi pidettävä nämä mielessä ja heijastettava niitä käytännöissään ja toimintatavoissaan;

22. muistuttaa 17. toukokuuta 2017 antamastaan päätöslauselmasta¹ rahoitusteknologiasta; katsoo, että rahoitusteknologia-alan toimijoihin, joiden toiminta on samantyyppistä kuin muiden rahoitusjärjestelmän toimijoiden, on siksi sovellettava samoja toimintasääntöjä; kehottaa tältä osin soveltamaan rahoitusteknologia-alaa nähden lähestymistapaa, jossa pyritään löytämään tasapaino kuluttajansuojan, rahoitusvakauden ylläpitämisen ja innovointiin kannustamisen välillä; panee tähän liittyen merkille komission työn, ehdotuksen sisällyttää teknologinen innovointi Euroopan valvontaviranomaisten toimivaltuuksiin ja julkisen kuulemisen rahoitusteknologia-alan pankkien lupahakemusten arviointia koskevan EKP:n oppaan luonnoksesta;
23. toteaa, että kaikkien pankkitoimintaan liittyvien osa-alojen lisääntynyt digitalisointi on tehnyt pankeista selvästi haavoittuvampia kyberturvallisuuden riskeihin nähden; painottaa, että kyberturvallisuuden hallinta kuuluu ensisijaisesti pankkien omaan vastuualueeseen; korostaa verkkoturvallisuuden olennaisen tärkeää asemaa pankkipalveluissa ja sitä, että rahoituslaitoksia on kannustettava olemaan hyvin kunnianhimoisia kuluttajatietojen suojaamisessa ja verkkoturvallisuuden takaamisessa; kehottaa valvontaviranomaisia seuraamaan tiiviisti ja arvioimaan kyberturvallisuuteen liittyviä riskejä ja EU:n rahoituslaitoksia suhtautumaan hyvin kunnianhimoisesti kuluttajien tietojen suojaamiseen ja kyberturvallisuuden takaamiseen; suhtautuu myönteisesti EKP:n aloitteeseen velvoittaa valvonnan piiriin kuuluvat pankit raportoimaan merkittävistä verkkohyökkäyksistä reaaliaikaisessa hälytyspalvelussa ja pitää myönteisenä, että yhteinen valvontamekanismi tekee paikalla tarkastuksia verkkoturvallisuuden valvomiseksi; kehottaa lisäämään yhteisen valvontamekanismin toimia ja asettamaan kyberturvallisuuden virallisesti yhdeksi sen korkean tason painopistealoista;
24. on tyytyväinen EPV:n, ESMA:n ja yhteisen valvontamekanismin työhön, jolla edistetään valvonnan lähentämistä siinä yhteydessä, kun Yhdistynyt kuningaskunta eroaa EU:sta, jotta vältetään sääntelyyn ja valvontaan liittyvän keinottelun riski; on sitä mieltä, että kaikissa EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välille luotavissa valvontayhteistyön malleissa olisi huolehdittava EU:n rahoitusvakaudesta, sen sääntely- ja valvontajärjestelyistä sekä -standardeista ja niiden soveltamisesta; muistuttaa, että pankkien on valmistauduttava brexitin häiriövaikutukseen ja tehtävä varautumissuunnitelmia sen lieventämiseksi; on huolestunut siitä, että erityisesti pienemmät pankit ovat saattaneet jäädä jälkeen valmistauduttaessa brexitiin, ja kehottaa niitä tehostamaan toimiaan; muistuttaa, että prosessi, joka liittyy pankkien toimilupien saamiseen ja sisäisten mallien hyväksyttämiseen, kestää useita vuosia ja että tämä olisi otettava huomioon;
25. panee merkille Euroopan finanssivalvojen järjestelmän tarkistamista koskevat ehdotukset, mukaan lukien Euroopan valvontaviranomaisen hallinnoinnin, rahoituksen ja toimivaltuuksien muuttamista koskeva koontiasetusehdotus;
26. on huolestunut suuntauksista, jotka liittyvät siihen, että pankkiryhmät käyttävät entistä monimutkaisempia rakenteita ja yksiköjä, jotka toteuttavat laajalti samaa toimintaa kuin pankit mutta joihin ei sovelleta pankkivalvontaa; panee tässä yhteydessä merkille sijoitusyrityksiä koskevan komission ehdotuksen, jonka olisi edistettävä tasapuolisten toimintaedellytyksien luomista sijoituspalveluyrityksien ja luottolaitoksien välille sekä

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0211.

sellaisten porsaanreikien poistamista, jotka saattavat mahdollistaa suurten sijoituspalveluyrityksien käytön pankkialan sääntelyvaatimuksien kiertämiseksi;

27. on huolissaan varjopankkitoiminnan yleistymisestä EU:ssa; panee merkille EJRK:n vuoden 2017 julkaisun ”EU Shadow Banking Monitor”, jossa painotetaan useita riskejä ja haavoittuvuuksia, joita EU:n varjopankkijärjestelmässä on seurattava; kehottaa tämän vuoksi toteuttamaan koordinoituja toimia näihin riskeihin puuttumiseksi, jotta voidaan taata oikeudenmukainen kilpailu ja rahoitusvakaus; toteaa kuitenkin, että rahoituskriisin jälkeen on otettu käyttöön politiikkaa, jolla torjutaan finanssimarkkinoiden epävakauteen liittyviä riskejä, jotka johtuvat varjopankkitoiminnasta; kannustaa viranomaisia valvomaan edelleen valppaasti esille tulevia rahoitusvakauden riskejä ja puuttumaan niihin sekä täydentämään pankkialan sääntelyyn liittyviä toimia varjopankkialan asianmukaisella sääntelyllä; pitää valitettavana, että komissio ei tarkastellut viimeksi mainittua seikkaa vastauksissaan viime vuoden vuosikertomukseen¹;
28. katsoo, että vaikka erityisesti viestinnän ja avoimuuden osalta parannukset olisivat toivottavia, pankkiunioni on euroa käyttäville jäsenvaltioille myönteinen ja perustavaa laatua oleva muutos; muistuttaa, että pankkiunioni on avoin kaikille jäsenvaltioille; kannustaa kaikkia euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet pankkiunioniin liittymiseksi, jotta pankkiunioni voidaan asteittain saattaa vastaamaan koko sisämarkkinoita;
29. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu tietyn delegoinnin sallimiseksi sopivuutta ja luotettavuutta koskevien päätöksien alalla EKP:n kesäkuussa 2017 tekemän päätöksen nojalla; toteaa kuitenkin jälleen kerran, että asetuksia on muutettava, jotta tiettyjä rutiinikysymyksiä koskeva päätöksenteko voidaan useammin ja helpommin delegoida valvontaelimeltä asiaa käsitteleville virkamiehille; muistuttaa suhtautuvansa myönteisesti asetusten muuttamiseen tavalla, joka voisi osaltaan tehostaa EKP:n pankkivalvontaa ja lisätä sen vaikuttavuutta; kehottaa EKP:tä määrittämään tehtävät, jotka liittyvät päätöksenteon delegointiin;

Kriisinratkaisu

30. suhtautuu myönteisesti siihen, että uutta kriisinratkaisujärjestelmää käytettiin ensimmäisen kerran vuonna 2017; panee merkille unionin yleiseen tuomioistuimeen jätettyjen tapauksien koskevien oikeudellisten vaatimusten suuren määrän; pyytää komissiota arvioimaan, voiko tämä vaarantaa uuden kriisinratkaisujärjestelmän tehokkuuden ja estää käytännössä kriisinratkaisujärjestelmän soveltamisen, ja millä tavoin; kehottaa yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa ja komissiota julkaisemaan yhdessä tiivistelmän ongelmista, joita arvostellaan eniten oikeudellisissa vaatimuksissa; katsoo, että vuoden 2017 pankkitoimintaa koskevat tapaukset herättävät kysymyksiä avoimuudesta ja viestinnästä, ja edellyttää avoimuuden lisäämistä tulevissa kriisinratkaisupäätöksissä, mihin kuuluu Euroopan parlamentin oikeus tutustua selkein ja asianmukaisin ehdoin kriisinratkaisupäätöksiä käsitteleviin olennaisiin asiakirjoihin, kuten riippumattomien arvioijien laatimiin arviointiraportteihin, jotta jälkikäteen saadaan parempi käsitys kriisinratkaisujärjestelystä; kehottaa lainsäädäntövallan käyttäjiä ottamaan vuoden 2017 pankkitoimintatapauksista opiksi, kun ne tekevät yhdessä päätöksen komission ehdotuksista, jotka koskevat kokonaistappionsietokykyä,

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 15. helmikuuta 2017, pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016, kohta 9.

omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä keskeyttämismälinettä;

31. on huolissaan valtiontukisääntöjen ja unionin lainsäädännön välisestä epäsuhdasta, joka liittyy siihen, voivatko talletusten vakuusjärjestelmät osallistua kriisinratkaisuun, kuten pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ja talletussuojadirektiivissä säädetään, kuten edellisessä mietinnössä on todettu¹; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen valtiontukisääntöjä koskevaa tulkintaansa talletussuojadirektiivin 11 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 6 kohdan valossa, jotta taataan, että EU:n lainsäätäjän säätämiä ennalta ehkäiseviä ja vaihtoehtoisia toimia voidaan tosiasiallisesti toteuttaa; katsoo tämän tulleen vahvistetuksi vuoden 2017 pankkitoimintatapauksissa, koska pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä, joihin voi tietyin ehdoin liittyä ”likvidaatiotukea”; katsoo, että viimeaikaisten kriisinratkaisutapauksien yhteydessä ilmenneen eri maiden sääntelyerojen hyväksikäytön yhtenä syynä ovat sellaisten valtiontukisääntöjen eroavuudet, joita sovelletaan kriisinratkaisujärjestelmän ja kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti; kehottaa tästä syystä komissiota tarkastelemaan uudelleen pankkien maksukyvyttömyyteen unionissa sovellettavaa järjestelmää, mukaan lukien vuonna 2013 annettu pankkitoimintaa koskeva tiedonanto, jotta pankkeja koskevista tapauksista vuonna 2017 voidaan tehdä päätelmiä;
32. muistuttaa, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivillä pyritään varmistamaan elintärkeiden toimintojen jatkuvuus, välttämään rahoitusvakauteen kohdistuvia haittavaikutuksia, suojaamaan julkisia varoja huolehtimalla siitä, että lähellä kaatumista olevat laitokset turvautuvat poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen mahdollisimman vähän, sekä suojaamaan suojattuja tallettajia ja sijoittajia sekä asiakkaiden varoja ja omaisuutta; muistuttaa, että poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen toimenpiteitä voidaan käyttää ainoastaan talouden vakavan häiriötilan korjaamiseen ja rahoitusvakauden säilyttämiseen eikä niitä saa käyttää niiden tappioiden kattamiseen, joita laitokselle on aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuu lähitulevaisuudessa; katsoo, että poikkeuksellista julkista rahoitustukea olisi tarvittaessa täydennettävä korjaavilla toimenpiteillä; kehottaa komissiota suorittamaan mahdollisimman pian pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 artiklan 4 kohdan viimeisessä alakohdassa mainitun tarkastelun, joka olisi pitänyt toteuttaa jo vuonna 2015, toteaa, että pääomapohjan vahvistaminen ennalta varautuvasti on pankkien kriisinhallintaan soveltuva väline;
33. kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen vuosittain, täytyvätkö edelleen vaatimukset, jotka koskevat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan soveltamista finanssialan mahdolliseen valtiontukeen;
34. kehottaa komissiota arvioimaan, onko pankkiala kriisin alusta lähtien saanut etua implisiittisestä avusta ja epätavanomaisen maksuvalmiustuen kautta annetusta valtiontuesta;
35. pitää myönteisenä sitä, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto katsoo tärkeimmäksi luottolaitosten purkamismahdollisuuden vahvistamisen, sekä edistystä, jota on tapahtunut sitovien tavoitteiden asettamisessa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevalle vähimmäisvaatimukselle konsolidoidulla tasolla; painottaa toimivien ja

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 15. helmikuuta 2017, pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016, 38 kohta.

uskottavien kriisinratkaisusuunnitelmien merkitystä ja ottaa tässä yhteydessä huomioon ongelmat, joita yhden kriisinratkaisuviranomaisen strategiat saattavat aiheuttaa isäntämaiden rahoitusvakaudelle, jos niitä ei suunnitella asianmukaisesti; korostaa, että tarvitaan vaikuttavaa järjestelyä tämän tavoitteen laiminlyömisten käsittelemiseksi ja että omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevissa vähimmäisvaatimuksissa olisi kiinnitettävä huomiota laitosten liiketoimintamalleihin, jotta voidaan varmistaa kyseisten laitosten kriisinratkaisu; kehottaa yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa laatimaan kattavan luettelon kansallisessa tai unionin lainsäädännössä havaituista kriisinratkaisun esteistä; korostaa, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä tarkistettaessa ei saisi missään tapauksessa jäädä jälkeen kansainvälisesti sovitusta standardeista;

36. pitää myönteisenä saavutettua sopimusta, joka koskee kattamattomien velkainstrumenttien ensisijaisuusjärjestyksen yhdenmukaistamisen jatkamista direktiivin (EU) 2017/2399 avulla; kehottaa jäsenvaltioita nopeaan täytäntöönpanoon, jotta pankit voivat laskea liikkeeseen velkaa uudessa maksukyvyttömyysluokassa ja kehittää näin tarvittavat puskurit; muistuttaa kannastaan, jonka se ilmaisi edellisessä mietinnössä¹ ja jonka mukaan alaskirjattavia välineitä olisi myytävä asianmukaisille sijoittajille, jotka voivat kattaa mahdolliset tappiot tämän uhkaamatta niiden omaa vakaata rahoitusasemaa; suosittaa siksi, että kriisinratkaisuviranomaisten on seurattava, missä määrin vähittäissijoittajat pitävät hallussaan alaskirjaukselle alttiita välineitä, ja että EPV:n olisi ilmoitettava määrät vuosittain ja annettava tarvittaessa varoituksia ja suosituksia korjaaviksi toimiksi;
37. panee merkille vireillä olevat lainsäädäntöehdotukset, jotka koskevat kokonaistappionsietokyvyn täytäntöönpanoa unionin lainsäädännössä ja joiden tavoitteena on vähentää riskejä EU:n pankkialalla;
38. muistuttaa, että yhteistä kriisinratkaisurahastoa koskevan hallitustenvälisen sopimuksen asiasisältö on viime kädessä sisällytettävä unionin oikeudelliseen kehykseen; muistuttaa, että yhteinen varautumisjärjestely on olennainen, jotta voidaan varmistaa uskottava ja tehokas kriisinratkaisujärjestelmä ja valmiudet käsitellä systeemiä kriisejä pankkiunionissa sekä välttää turvautumista pankkien pelastamiseen julkisin varoin; panee merkille komission ehdotuksen Euroopan vakausmekanismin muuttamisesta Euroopan valuuttarahastoksi, jolloin varautumisjärjestelytehtävät kuuluisivat yhteiselle kriisinratkaisurahastolle;
39. pitää myönteisenä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimintaa sen kehittäessä valmiuksiaan pankkien kriisinratkaisuun unionin tasolla; toteaa kuitenkin, että kriisinratkaisun suunnittelu on pitkälti edelleen työn alla; toteaa myös, että yhteisellä kriisinratkaisuneuvostolla on selvästi liian vähän henkilöstöä; kehottaa yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa tehostamaan palvelukseenottomenettelyjään ja kansallisia viranomaisia lähettämään asiantuntijoita yhteisen kriisinratkaisuneuvoston käyttöön; muistuttaa tässä yhteydessä, että yhteisessä kriisinratkaisuneuvostossa on päästävä sopivaan tasapainoon keskustason henkilöstön ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten henkilöstön välillä ja että yhteisen kriisinratkaisuneuvoston työntekijät ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten työntekijät on erotettava selkeästi toisistaan; pitää tähän liittyen myönteisinä toimia, joita yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on toteuttanut jakaessaan rooleja ja tehtäviä yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa; korostaa, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on suoraan

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 15. helmikuuta 2017, pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016, 48 kohta.

vastuussa paitsi EKP:n valvontaan kuuluvista pankeista myös merkittävistä rajojen yli toimivista laitoksista; kehottaa jäsenvaltioita, toimivaltaisia kansallisia viranomaisia ja EKP:tä toimimaan siten, että tästä laajuuserosta aiheutuu yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisimman vähän lisärasitusta ja hankaluuksia;

40. kehottaa laskemaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettujen ennakkomaksut läpinäkyvällä tavalla esittäen tietoja laskentamenetelmästä ja toteuttaen toimia laskelmien tuloksia koskevien tietojen yhdenmukaistamiseksi;
41. on huolestunut kriisinratkaisupäätöksien mahdollisista vaikutuksista pankkijärjestelmän rakenteeseen; kehottaa komissiota seuraamaan asiaa tarkasti, toteuttamaan tehtyjen päätöksien johdosta jatkotoimia ja tiedottamaan Euroopan parlamentille säännöllisesti havainnoistaan;

Talletussuoja

42. on tyytyväinen EPV:n päätökseen julkaista saamansa tiedot vuosittain talletussuojadirektiivin 10 artiklan 10 kohdan mukaisesti; ehdottaa, että tietojen esitystapaa parannettaisiin, jotta voidaan tehdä suoria vertailuja rahoituksen riittävydestä talletusten vakuusjärjestelmissä; panee kuitenkin merkille, että käytettävissä olevien varojen hankkimista on monien talletusten vakuusjärjestelmien osalta nopeutettava, jotta niiden tavoitetasot saavutetaan 3. heinäkuuta 2024 mennessä;
43. kehottaa EPV:tä laajentamaan analyysiään muun muassa niin, että se koskee jäsenvaltioiden talletussuojadirektiivin 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti käyttöön ottamia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä, ja julkaisemaan tämän analyysin talletussuojadirektiivin 10 artiklan 10 kohdan mukaisesti saatujen tietojen yhteydessä;
44. muistuttaa talletussuojadirektiivin mukaisten vaihtoehtojen ja näkökantojen suuresta määrästä; katsoo, että talletusten vakuusjärjestelmiin sovellettavia sääntöjä on yhdenmukaistettava edelleen, jotta pankkiunionissa saadaan aikaan yhdenvertaiset toimintaedellytykset;
45. muistuttaa, että talletusten suojaaminen on kaikkien EU:n kansalaisten yhteinen huolenaihe ja että pankkiunioni on epätäydellinen ilman kolmatta pilariaa; keskustelee parhaillaan valiokuntatasolla ehdotuksesta eurooppalaiseksi talletussuojajärjestelmäksi; panee tässä yhteydessä merkille 11. lokakuuta 2017 annetun komission tiedonannon;
46. toteaa, että ehdotetun Euroopan talletussuojarahaston perustamiseen soveltuvasta oikeusperustasta käydään edelleen keskustelua;

o

o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan pankkiviranomaiselle, Euroopan keskuspankille, yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle, kansallisille parlamenteille ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.